

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

HET GOUDEN JUBELFEEST VAN LENA EN MARCEL

Volkse komedie in twee korte scènes

1880
door

Giedo D'hont

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2004
Nr.2360

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste DRIE tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagkaart die, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *HET GOUDEN JUBELFEEST VAN LENA EN MARCEL* op te voeren moet de naam van auteur *GUIDO D'HONT* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/1996/220/62
ISBN 90-385-0470-5

© 1996 Toneelfonds J. Janssens/Guido D'hont
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Personen: Marcel De Spiegelaere (72 jaar)
Lena, zijn vrouw (69 jaar)

Eerste tafereel

Marcel en Lena maken zich klaar om naar hun feest te gaan.

Lena is volledig klaar.

Marcel is op blote voeten en op zoek naar zijn kousen.

Marcel:

Ma! Ma! Waar zijn mijn kousen?

Lena:

Ik heb alles klaar gelegd bij uw andere kleren.

Marcel:

Ja! Ik heb ze niet gevonden.

Lena:

Ge moet beter kijken.

Marcel:

Beter kijken, beter kijken, als ze daar niet liggen dan liggen ze daar toch niet.

(De telefoon rinkelt)

Lena:

Neemt gij eens op!

Marcel:

Ik kan niet, ik zoek mijn kousen.

Lena:

't Is al goed, ik zal wel. Hallo met de Spiegelaere. . .Ha, dag Leo jongen hoe gaat het? . . . Veel werk? . . . Ja om elf uur. . . Ge komt toch zeker? . . . Maar jongen toch, ge weet toch dat uw vader liever heeft dat zij niet mee komt. . . Natuurlijk hebben we graag dat gij komt.*(Marcel op)*

Marcel:

Zeg ma, het zijn toch die grijze kousen die ik moet aan trekken? Die zijn hier echt waar hoor nergens te vinden. Ik kan toch geen rode of gele kousen aandoen op mijn gouden jubelfeest.*(Marcel af)*

Lena:

Dat is uw vader jongen. . . Neen nog niets veranderd . . .Pa, ik zal onmiddellijk eens kijken. . . Ja jongen als het niet anders kan breng haar dan maar mee. . . Maar zeg niets meer over dat huis. . . Wel 't is goed. . .Tot straks dan . . . En bedankt om te bellen.

Marcel:

Dat was zeker onze oudste?

Lena:

Hij komt ook. Hij kan niet gans de dag blijven hij heeft te veel werk. Hij moet nog klanten bezoeken en zo.

Marcel:

Ja, ja, klanten bezoeken en zo! Hij brengt zijn slons toch niet mee? Want dan ben ik weg.

Lena:

Maar neen, hij komt alleen.

Marcel:

Dan is 't goed. Als we ze lieten doen, ze zouden dat huis hier achter onze rug verkopen.

Lena:

Maar pa toch, dat is allemaal verleden tijd.

Marcel:

Ja, ja, verleden tijd, Lena waar zijn mijn kousen?

Lena:

Uw kousen?

Marcel:

Ja mijn kousen! *(Lena af en onmiddellijk terug op)*

Lena:

Hier zie Celleken, uw kousjes!

Marcel:

Och Lena, zeg toch geen Celleken meer tegen mij, dat is allemaal verleden tijd.

Lena:

Vijftig jaar, waar is de tijd!

Marcel:

Waar is de tijd, waar zijn mijn schoenen?

Lena:

Maar pa toch ik heb alles toch samen klaar gezet.

Marcel:

Ik vind hier niets meer terug. Ik geloof dat ik nu nog zenuwachtiger ben dan vijftig jaar geleden. Zeg Lena, wat wist Leo nog te vertellen?

Lena:

Niets, alleen dat hij komt. Och pa, het zal een prachtig feest worden. De oudste van onze Roger, Hilde, heeft een prachtig gedicht geschreven ter ere van ons, maar wij mogen het natuurlijk nog niet weten.

Marcel:

Als hij dat wijf maar niet mee brengt.

Lena:

En ons Frieda heeft van Mijnheer Maes, de traiteur, 25 % afslag gekregen omdat het voor u was Marcel.

Marcel:

Ja, ja, ik ben toch een jaar vroeger met pensioen moeten gaan omdat zijn zoon dan mijn plaats kon innemen.

Lena:

Och, als hij het niet geweest was dan was het iemand anders, en nu hebben we toch 25 % korting.

Marcel:

Maar ik moest toch een jaar vroeger op pensioen.

Lena:

G' hebt het toch overleefd.

Marcel:

Ja, ik heb het overleefd.

Lena:

Zeg Marcel, nu ik erover denk, hebt gij een uitnodiging gestuurd naar Irma en Bertha?

Marcel:

Ik ben het vergeten; En daarbij ik heb liever dat ze blijven waar ze zijn. Ze hebben mijn vader genoeg ellende bezorgt in zijn laatste levensjaar.

Lena:

Maar Marcel, ge moet toch geen oude koeien uit de gracht halen.

Marcel:

Oude koeien! Oud zijn ze wel die twee, maar melk hebben ze nooit gegeven al hebben ze borsten als koeie-uiers.

Lena:

Marcel, ge moet nu toch niet grof worden.

Marcel:

Grof, wie is er al die tijd grof geweest, zij toch zeker wel. Ik zou een borrel willen?

Lena:

We hebben geen borrels in huis, en ge weet dat de dokter dat verboden heeft.

Marcel:

Ja, dokters! Verdomme nu breekt mijn schoenveter nog ook. Eigenlijk heb ik helemaal geen zin om naar dat feest te gaan. Ik heb meer goesting om u eens lekker te pakken.

Lena:

Maar pa toch! We geven dat feest toch voor de familie en de vrienden.

Marcel:

Waar blijft die taxi nu toch, het is al kwart voor elf.

Lena:

Zeg Celleken gij zijt zenuwachtig.

Marcel:

Zeg Lena zeg toch niet altijd Celleken. Dan komt het verleden weer naar boven. Hoe we elkaar leerden kennen, op het bal van de burgemeester. Hoe heette hij ook al weer? En dan onze eerste huwelijksnacht.

Lena:

Onze tweede huwelijksnacht Celleken, die eerste nacht waart ge poepzat.

Marcel:

Potverdomme, waar blijft die taxi nu toch, kunnen die mannen nu nooit op tijd komen.